

som var forudsætningen for at afkorte dagpengeperioden, nemlig stille – jeg kan ikke huske det nøjagtige tal – omkring 10.000 private jobtræningspladser til rådighed? Hvad har Venstre som forligsparti gjort over for regeringen for at tvinge den til, at den aftale bliver overholdt?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det var det angreb på arbejdsformidlingen, som hr. Jens Vibjerg kom med, jeg ikke synes skal gå upåtalte hen.

Det er selvfølgelig i orden, at et parti har ønsker om, i hvilken retning offentlige institutioner skal være skruet sammen. Men det, jeg ikke synes er rimeligt – og jeg synes heller ikke, det skal have lov at stå alene – er, når man kommer med nogle påstande, ja, det er faktisk ikke påstande, det er postuler. Der er ikke et eneste eksempel på eller antydninger af, at AF ikke har gjort det godt nok. Og hvis det var tilfældet, synes jeg, man skulle have brugt lidt tid på at forklare, hvad det var, man synes AF skulle gøre anderledes, end de gør i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Når jeg svarer hr. Ole Sohn, giver jeg samtidig et godt eksempel til hr. Bjarne Laustsen.

Der blev indgået en aftale om, at man skulle op på 10.900 jobtræningspladser. En forudsætning for at få de private jobtræningspladser er, at AF kommer ud til virksomhederne, kommer ud og banker på døren, får lukket op og får etableret den kontakt, der skal til for at få skabt de her private jobtræningspladser. Og hvad er det så, der er sket? AF's virksomhedsbesøg er faldet fra 1999 og til i år, hvor det skulle have været intensiveret. Der har vi forklaringen på, at man ikke har nået de 10.900. Og det er så også et svar til hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis det var det bedste svar, hr. Jens Vibjerg kunne komme på, synes jeg, at det var et meget dårligt svar, for spørgsmålet er jo helt centralt: Hvem er det, der skal levere varen? Hvem er det, der skal ansætte folkene? Det skal arbejdsgiverne jo, og som hr. Jens Vibjerg plejer at sige: Det skal være dem i den private sektor. Det er jo dem, vi mangler til at løfte den opgave her, og jeg synes bestemt ikke, man kan klandre AF for, at det private erhvervsliv ikke på en lang, lang

række områder og ej heller på det her område har levet op til at ansætte de folk, som de har sagt, de ville.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Uden at vide det må jeg i hvert fald ud fra hr. Bjarne Laustsens bemærkninger sige, at han aldrig har været leder af en privat virksomhed, for så ville han vide, at man jo ikke bare ringer hen på AF og siger: Jeg vil gerne have nogle personer i privat jobtræning. Nej, det foregår på den måde, at AF kommer ud og banker på døren og siger: Vi har nogle personer, vi tror vil være gode for jer; kunne I ikke tage et par stykker eller tre? Og så siger man jo i langt de fleste tilfælde ja, når der bliver redegjort for de muligheder, der er.

Nu får vi jo lukket op også for flere private aktører, og det er jo det, der skal til for at få sat turbo på det her, for vi er jo enige om, at det her er et vigtigt redskab.

Formanden:

Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det synes, som om hr. Bjarne Laustsen har misforstået taletidsreglerne. Hr. Bjarne Laustsen tror åbenbart, at man skal have to korte bemærkninger. Det var vist ikke det, der lå i restriktionen, der kom for et øjeblik siden.

Set i et historisk perspektiv er det typisk for dansk arbejdsmarkedspolitik, at de varige og gode løsninger skabes i forståelse med både lønmodtagersiden og arbejdsgiversiden på det danske arbejdsmarked, og at de her i Folketinget bliver fulgt op af et bredt flertal, som rækker hen over midten i Folketingssalen. Sådan skabes de gode og de varige løsninger.

Derfor skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne udtrykke tilfredshed med, at en bred kreds af partier nu i enighed følger op på den arbejdsmarkedsreform, som de samme partier stod bag i 1998.

På denne baggrund kan vi naturligvis støtte ministerens forslag, som bygger på den aftale, vi indgik den 2. november i år.

Med forslaget tages en række initiativer, som alt andet lige vil medvirke til en kvalitetsforbedring af aktiveringsindsatsen. Det er der åbenlyst behov for. Aktiveringsindsatsen har i lidt for mange tilfælde været oplevet som en mindre til-